

Enhver ved *Underret* paadømt Straffesag kan indankes til Landsret; dog kræves en særlig Tilladelse af Landsrettens Formand, for at Politisager angaaende Overtrædelser, for hvilke Straffen kun kan blive Formuestraf, kunne paaankes af Overanklageren, saavel som for, at Politisager, hvori der kun er idømt en Formuestraf af indtil 40 Kr., kunne paaankes af Tiltalte. — Enhver Anke i Straffesager fra Underret til Landsret kan udstrækkes til en *fuldstændig ny Prøvelse* af Sagen ved Landsret — dog med visse Begrænsninger for Politisagers Vedkommende. — Om Ankefristen gælder det samme som ved Appel af Landsretsdom. — Behandlingen i Ankeinstansen er i det hele undergivet de samme Regler, som gælder for Behandlingen af en Straffesag ved Landsret som første Instans; efter Omstændighederne kan der saaledes ogsaa her blive Tale om Nævninger.*)

ad 2. Om „Kære“ kan i det hele henvises til, hvad ovenfor er bemærket om Kære under den borgerlige Retspleje. (pag. 44 Nr. 2.)

ad 3. Der gives i Udkastet bestemte Regler baade for *Genoptagelse* af en een Gang *standset eller frafalden* Forfølgning og for *Genoptagelse* af en *ved Dom afsluttet* Sag. (Regler herom findes ikke i den nugældende Ret.) I sidstnævnte Henseende kan anføres, at *Genoptagelse* kun kan finde Sted med Hensyn til Domme, afsagte ved Landsret, at Hensigten med *Genoptagelse* maa være paany at prøve Spørgsmaalet om Beviset for Tiltaltes Skyld, og at *Genoptagelse* i øvrigt kan ske saavel til Skade som til Fordel for Tiltalte.

D. Sager, som paaales af en særlig offentlig Myndighed eller af en privat Sagsøger.

1. Er en Handling, hvis Paatale paahviler Politimesteren, Overtrædelse af en Lov, hvis Efterlevelse det paahviler en *særlig offentlig Myndighed* at vaage over, kan den paaales af vedkommende offentlige Myndighed, der dog først skal forsikre sig om, at Politimesteren ikke agter at forfølge Sagen. Sagen behandles som Sager, der behandles for Underret efter Paatale af Politimesteren, saaledes, at vedkommende Myndighed træder i dennes Sted.

2. „Subsidiær privat Paatale.“ Naar den offentlige Paatalemyndighed har nægtet at paatale eller har frafaldet en

*) Efter Komm. Udk. kunde der aldrig blive Tale om Nævninger, hvor Landsretten virker som Appelinstant. Forandringen gjordes i Folketinget i Samlingen 1902—03.